Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (peto vijeće)

11. siječnja 2017.*

„Tužba za poništenje – Ribolov – Uredba (EU) br. 1380/2013 – Uredba (EU) br. 1367/2014 – Valjanost – Ribolovne mogućnosti – Predostrožni pristup – Načelo relativne stabilnosti ribolovnih aktivnosti – Načelo proporcionalnosti – Načelo jednakog postupanja – Tuponosi grenadir i grenadir“

U predmetu C-128/15,

povodom tužbe za poništenje na temelju članka 263. UFEU-a, podnesene 13. ožujka 2015.,

Kraljevina Španjolska, koju zastupaju A. Rubio González i L. Banciella Rodríguez-Miñón, u svojstvu agenata,

tužitelj,

protiv

Vijeća Europske unije, koje zastupaju A. Westerhof Löfflerová, A. de Gregorio Merino i F. Florindo Gijón, u svojstvu agenata,

tuženika,

koje podupire

Europska komisija, koju zastupaju A. Bouquet, I. Galindo Martín i A. Stobiecka-Kuik, u svojstvu agenata,

intervenijent,

SUD (peto vijeće),

u sastavu: J. L. da Cruz Vilaça, predsjednik vijeća, M. Berger, A. Borg Barthet, E. Levits i F. Biltgen (izvjestitelj), suci,

nezavisni odvjetnik: H. Saugmandsgaard Øe,

tajnik: L. Carrasco Marco, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 11. svibnja 2016.,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 21. srpnja 2016.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: španjolski

Presudu

1 Kraljevina Španjolska tužbom zahtijeva poništenje Uredbe Vijeća (EU) br. 1367/2014 od 15. prosinca 2014. o utvrđivanju ribolovnih mogućnosti za ribarska plovila Unije za određene dubokomorske riblje stokove za 2015. i 2016. (SL 2014., L 366, str. 1.), smatrajući da je Vijeće Europske unije prilikom utvrđivanja zajedničkih ukupnih dopuštenih ulova (TAC) tuponosog grenadira (*Coryphaenoides rupestris*, na engleskom jeziku *Roundnose grenadier*) i grenadira (*Macrourus berglax*, na engleskom jeziku *Roughhead grenadier*) u dvama područjima upravljanja, „5B67” i „8X14”, prekoračilo granice svojih diskrecijskih ovlasti jer je zanemarilo načelo relativne stabilnosti ribolovnih aktivnosti te povrijedilo načela proporcionalnosti i jednakog postupanja.

Pravni okvir

Uredba (EU) br. 1380/2013

2 Uredba (EU) br. 1380/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o zajedničkoj ribarstvenoj politici, izmjeni uredaba Vijeća (EZ) br. 1954/2003 i (EZ) br. 1224/2009 i stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 2371/2002 i (EZ) br. 639/2004 i Odluke Vijeća 2004/585/EZ (SL 2013., L 354, str. 22.; u daljnjem tekstu: Uredba o ZRP-u) sadržava odredbe namijenjene ostvarivanju ciljeva zajedničke ribarstvene politike (ZRP).

3 U uvodnim izjavama 4., 6., 10. i 24. te 34. do 36. Uredbe o ZRP-u navedeno je:

„(4) ZRP bi trebao osigurati da aktivnosti u ribarstvu i akvakulturi doprinesu dugoročnoj, ekološkoj, gospodarskoj i društvenoj održivosti. Trebao bi uključiti pravila koja za cilj imaju osiguravanje sljedivosti, sigurnosti i kvalitete proizvoda stavljenih na tržište u Uniji. Nadalje, ZRP bi trebao doprinijeti porastu produktivnosti, pristojnom životnom standardu u sektoru ribarstva, uključujući u sektoru malog ribolova, i stabilnim tržištima te bi trebao osigurati dostupnost opskrbe hranom i da ponuda dođe do kupca po razumnim cijenama. ZRP bi trebao pridonijeti Strategiji Europa 2020. za pametan, održiv i uključiv rast te bi trebao pomoći u postizanju ciljeva utvrđenih u toj strategiji.

[...]

(6) [M]eđunarodni instrumenti uglavnom utvrđuju obveze očuvanja, uključujući, obveze poduzimanja mjera očuvanja i upravljanja osmišljenih da održe ili obnove morske resurse na razinama koje mogu donijeti najviši održivi prinos, kako unutar morskih područja pod nacionalnom jurisdikcijom tako i na otvorenom moru te osiguraju suradnju s drugim državama s tim ciljem, obveze stroge primjene predostrožnog pristupa pri očuvanju, upravljanju i iskorištavanju ribljih stokova, obveze osiguranja kompatibilnosti mjera očuvanja i upravljanja gdje se morski resursi javljaju u morskim područjima različitih statusa jurisdikcije i obveze dužnog obzira prema drugim dopuštenim načinima korištenja mora. [...]

[...]

(10) Održivo iskorištavanje morskih bioloških resursa trebalo bi se temeljiti na predostrožnom pristupu koji proizlazi iz načela opreznosti iz članka 191. stavka 2. prvog podstavka Ugovora, uzimajući u obzir raspoložive znanstvene podatke.

[...]

(24) Višegodišnji planovi bi trebali, gdje je to moguće, pokriti više stokova kada se ti stokovi zajednički iskorištavaju. Višegodišnji planovi trebaju uspostaviti okvir za održivo iskorištavanje stokova i dotičnih morskih ekosustava, definirajući jasne vremenske rokove i mehanizme očuvanja za nepredviđena zbivanja. Višegodišnji planovi također bi trebali biti vođeni jasno definiranim upravljačkim ciljevima kako bi se doprinijelo održivom iskorištavanju stokova i zaštiti dotičnih morskih ekosustava. Ti bi planovi trebali biti doneseni u suradnji sa savjetodavnim vijećima, subjektima u ribarskoj industriji, znanstvenicima te drugim dionicima zainteresiranima za upravljanje ribarstvom.

[...]

(34) Za stokove za koje nije utvrđen višegodišnji plan, potrebno je utvrditi stope iskorištavanja koje donose maksimalno održiv prinos postavljanjem ograničenja ulova ili ribolovnog napora. Ako su raspoloživi podaci nedostatni, ribolovom bi se trebalo upravljati korištenjem približnih parametara.

(35) S obzirom na nezavidno gospodarsko stanje u ribarskoj industriji i ovisnost pojedinih priobalnih zajednica o ribolovu, neophodno je osigurati relativnu stabilnost ribolovnih aktivnosti dodjeljivanjem ribolovnih mogućnosti državama članicama na temelju predvidivog udjela u stokovima za svaku državu članicu.

(36) S obzirom na privremeno biološko stanje stokova, takva relativna stabilnost ribolovnih aktivnosti bi trebala zaštititi i uzeti u obzir posebne potrebe u područjima u kojima su lokalne zajednice posebno ovisne o ribarstvu i srodnim djelatnostima, kako je odlučilo Vijeće u svojoj Rezoluciji od 3. studenoga 1976. [...]”

4 U članku 1. stavku 1. točki (a) Uredbe o ZRP-u propisano je da potonji obuhvaća „očuvanje morskih bioloških resursa i upravljanje ribarstvom i flotama koji iskorištavaju te resurse”.

5 U članku 2. stavku 2. navedene uredbe određeno je:

„ZRP primjenjuje predostrožni pristup upravljanju ribarstvom i nastoji osigurati da iskorištavanje živih morskih bioloških resursa obnavlja i održava populacije izlovljavanih vrsta iznad razina koje mogu osigurati najviši održivi prinos.

[...]”

6 Prema članku 3. točki (c) te uredbe, mjere u okviru ZRP-a donose se „u skladu s najboljim raspoloživim znanstvenim savjetom”.

7 Članak 4. Uredbe o ZRP-u, naslovljen „Definicije”, u stavku 1. točki 8. propisuje sljedeće:

„Za potrebe ove uredbe, primjenjuju se sljedeće definicije:

[...]

‚predostrožni pristup upravljanju ribarstvom’, prema članku 6. Sporazuma UN-a o ribljim vrstama, znači pristup prema kojem izostanak adekvatne znanstvene informacije ne bi trebao opravdati odgađanje ili nepoduzimanje mjera upravljanja za očuvanje ciljanih vrsta, povezanih ili ovisnih vrsta i neciljanih vrsta i njihova okoliša;”

8 Članak 6. stavak 2. te uredbe glasi kako slijedi:

„U primjeni ove Uredbe Komisija se savjetuje s relevantnim savjetodavnim tijelima i relevantnim znanstvenim tijelima. Mjere očuvanja donose se uzimajući u obzir raspoložive znanstvene, tehničke i gospodarske savjete, uključujući, gdje je to relevantno, izvješća koja su sastavili [Znanstveni, tehnički i gospodarski odbor za ribarstvo (STECF)] i druga savjetodavna tijela, savjete primljene od savjetodavnih vijeća i zajedničke preporuke država članica u skladu s člankom 18.”

9 Članak 16. te uredbe određuje:

„1. Ribolovne mogućnosti dodijeljene državama članicama osiguravaju relativnu stabilnost ribolovnih aktivnosti svake države članice za svaki riblji stok ili ribarstvo. Interesi svake države članice uzimaju se [u] obzir prilikom dodjele novih ribolovnih mogućnosti.

2. Kad se uvodi obveza iskrcavanja u pogledu ribljeg stoka, ribolovne mogućnosti se utvrđuju uzimajući u obzir promjenu od utvrđivanja ribolovnih mogućnosti koje odražavaju iskrcavanje do utvrđivanja ribolovnih mogućnosti koje održavaju ulove, na temelju činjenice da za prvu i kasnije godine, odbacivanje ulova tog stoka više neće biti dopušteno.

3. Ako novi znanstveni dokazi pokazuju znatnu razliku između ribolovnih mogućnosti koje su utvrđene za određeni stok i stvarnog stanja tog stoka, države članice koje imaju izravni upravljački interes mogu podnijeti obrazloženi zahtjev Komisiji da podnese prijedlog za ublažavanje te razlike, poštujući ciljeve utvrđene u članku 2. stavku 2.

4. Ribolovne mogućnosti utvrđuju se u skladu s ciljevima utvrđenima u članku 2. stavku 2. i u skladu s mjerljivim ciljevima, rokovima i granicama utvrđenima u skladu s člankom 9. stavkom 2. te člankom 10. stavkom 1. točkama (b) i (c).

[...]”

10 Članak 25. Uredbe o ZRP-u, koji se nalazi u njezinu dijelu V., naslovljenom „Podatkovni zahtjevi za upravljanje ribarstvom”, određuje:

„1. Države članice, u skladu s pravilima donesenima u području prikupljanja podataka, prikupljaju biološke, tehničke, društveno-ekonomske podatke i podatke o okolišu potrebne za upravljanje ribarstvom, upravljaju njima te ih stavljaju na raspolaganje krajnjim korisnicima, uključujući tijelima koja je odredila Komisija. Stjecanje i upravljanje takvim podacima prihvatljivo je za financiranje iz Europskog fonda za pomorstvo i ribarstvo u skladu s budućim pravnim aktom Unije kojim se uspostavljaju uvjeti za financijsku potporu za pomorsku i ribarstvenu politiku za razdoblje 2014.-2020. Ti podaci posebno omogućuju ocjenu:

(a) stanja iskorištavanih morskih bioloških resursa;

(b) razine ribolova i učinka koji ribolovne aktivnosti imaju na morske biološke resurse i morske ekosustave; i

(c) društveno-ekonomske učinkovitosti ribarstva, akvakulture i prerađivačkih sektora unutar i izvan voda Unije.

2. Prikupljanje, upravljanje podacima i korištenje podataka temelji se na sljedećim načelima:

(a) točnost i pouzdanost, te pravodobno prikupljanje;

(b) korištenje mehanizama za koordinaciju s ciljem izbjegavanja dupliciranja prikupljanja podataka u različite svrhe;

(c) sigurna pohrana i zaštita prikupljenih podataka u računalnim bazama podataka, i, prema potrebi, njihova dostupnost javnosti, uključujući na agregiranoj razini istodobno osiguravajući povjerljivost;

(d) pristup od strane Komisije ili tijela koja je Komisija imenovala, nacionalnim bazama podataka i sustavima koji se koriste za obradu prikupljenih podataka u svrhu provjere postojanja i kvalitete podataka;

(e) pravodobna dostupnost relevantnih podataka i odgovarajućih metodologija kojima su dobiveni tijelima s istraživačkim ili upravljačkim interesom u znanstvenoj analizi podataka iz sektora ribarstva i drugim zainteresiranim stranama, osim u okolnostima kada je potrebna zaštita i povjerljivost u skladu s mjerodavnim pravom Unije.

3. Države članice svake godine podnose izvješće Komisiji o izvršenju nacionalnih programa za prikupljanje podataka koje je dostupno javnosti.

Komisija procjenjuje godišnje izvješće o prikupljanju podataka nakon savjetovanja sa svojim znanstvenim savjetodavnim tijelom i, prema potrebi, s prikladnim regionalnim organizacijama za upravljanje ribarstvom (RFMO-ovi) kojima je Unija ugovorna stranka ili promatrač te s relevantnim međunarodnim znanstvenim tijelima.

4. Države članice osiguravaju koordinaciju na državnoj razini vezano uz prikupljanje i upravljanje znanstvenim podacima za upravljanje ribarstvom, uključujući društveno-ekonomske podatke. S tim ciljem, one imenuju nacionalnog dopisnika i organiziraju godišnji koordinacijski sastanak na nacionalnoj razini. Komisiju se obavješćuje o nacionalnim koordinacijskim aktivnostima i poziva na koordinacijske sastanke.

[...]”

Uredba br. 1367/2014

11 U uvodnim izjavama 3. do 7. Uredbe br. 1367/2014 navodi se:

„(3) Zadaća je Vijeća donijeti mjere o utvrđivanju i raspodjeli ribolovnih mogućnosti, uključujući, prema potrebi, određene uvjete koji su s time funkcionalno povezani. Ribolovne mogućnosti trebalo bi raspodijeliti među državama članicama tako da se svakoj državi članici osigura relativna stabilnost ribolovnih aktivnosti za svaki stok ili ribarstvo i uvažavajući na odgovarajući način ciljeve zajedničke ribarstvene politike utvrđene Uredbom (EU) br. 1380/2013.

(4) Ukupno dopuštene ulove (TAC-ovi) trebalo bi utvrditi na temelju dostupnih znanstvenih savjeta, uzimajući u obzir biološke i društveno-gospodarske aspekte te istodobno osiguravajući pošten tretman različitim ribarskim sektorima, kao i s obzirom na mišljenja izražena tijekom savjetovanja s dionicima, a posebno u predmetnim regionalnim savjetodavnim vijećima.

(5) Ribolovne mogućnosti trebale bi biti u skladu s međunarodnim sporazumima i načelima, kao što je Sporazum Ujedinjenih naroda o očuvanju i upravljanju pograničnim ribljim stokovima i visokomigracijskim ribljim stokovima iz 1995. [...], i detaljnim načelima upravljanja utvrđenima u Međunarodnim smjernicama za upravljanje dubokomorskim ribolovom na otvorenom moru Organizacije Ujedinjenih naroda za hranu i poljoprivredu iz 2008., prema kojima bi regulatorno

tijelo trebalo biti opreznije u slučaju kada su informacije nesigurne, nepouzdane ili nedostatne. Nepostojanje odgovarajućih znanstvenih informacija ne bi smjelo biti razlog za odgađanje ili nepoduzimanje mjera očuvanja i upravljanja

(6) Najnoviji znanstveni savjeti Međunarodnog vijeća za istraživanje mora (ICES) [...] ukazuju na to da se većina dubokomorskih stokova i dalje izlovljava na neodrživ način i da bi ribolovne mogućnosti za te stokove, radi osiguravanja njihove održivosti, trebalo dodatno smanjiti sve dok razvoj stokova ne pokaže pozitivan trend. ICES je osim toga preporučio da ne bi trebalo dopustiti ciljani ribolov zvjezdooka ni na jednom području niti ciljani ribolov određenih stokova rumenca okana i tuponosog grenadira.

(7) U pogledu četiri stoka tuponosoga grenadira znanstveni savjeti i nedavne rasprave u okviru Komisije za ribarstvo sjeveroistočnog Atlantika (NEAFC) ukazuju na mogućnost da bi se ulovi te vrste mogli lažno prijavljivati kao ulovi grenadira. U tom je kontekstu primjereno utvrditi TAC koji obuhvaća obje vrste no kojim se istodobno omogućuje odvojeno prijavljivanje za svaku od njih.

12 U članku 2. stavku 1. Uredbe br. 1367/2014 propisano je:

„Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

(a) ‚ribarsko plovilo Unije' znači ribarsko plovilo koje plovi pod zastavom države članice i registrirano je u Uniji:

(b) ‚vode Unije' znači vode pod suverenitetom ili jurisdikcijom država članica, s izuzetkom voda koje graniče s područjima navedenima u Prilogu II. Ugovoru;

(c) ‚ukupni dopušteni ulov' (TAC) znači količina koja se smije izloviti i iskrcati iz svakog ribljeg stoka svake godine;

(d) ‚kvota' znači udio TAC-a koji je dodijeljen Uniji ili državi članici;

(e) ‚međunarodne vode' znači vode koje nisu pod suverenitetom ili jurisdikcijom niti jedne države.".

13 U dijelu 2. Priloga spomenutoj uredbi utvrđeni su TAC-ovi za različita područja i vrste. Ribolovne mogućnosti za tuponosog grenadira i grenadira utvrđene su u okviru zajedničkih TAC-ova za obje vrste. TAC-ovi o kojima je u ovom slučaju riječ utvrđeni su na sljedeći način:

— za područje upravljanja 5B67: 4010 tona za 2015. i 4078 tona za 2016. godinu; u svakom slučaju, iskrcavanja tuponosog grenadira ne smiju prelaziti 95% kvote svake države članice;

— za područje upravljanja 8X14: 3644 tone za 2015. i 3279 tona za 2016. godinu; u svakom slučaju, iskrcavanja tuponosog grenadira ne smiju prelaziti 80% kvote svake države članice.

14 Za prvo područje Španjolskoj je dodijeljeno 65 tona za 2015. i 66 tona za 2016. godinu. Kada je riječ o drugom području, Španjolskoj je dodijeljeno 2617 tona za 2015. i 2354 tone za 2016. godinu.

Okolnosti spora

15 Iz očitovanja Vijeća i Komisije proizlazi da su tuponosi grenadir i grenadir dvije dubokomorske vrste koje se golim okom mogu razlikovati samo prema obliku glave. Nakon što im se ukloni glava i zamrznu se, gotovo ih je nemoguće razlikovati.

16 Komisija navodi da tuponosi grenadir spada među ciljane vrste u dvama predmetnim područjima upravljanja i da je njegov ribolov u tim područjima od 2003. reguliran TAC-om utvrđenim na razini Unije. Ta institucija dodaje da je grenadir u tim područjima rijeđi i da njegov ribolov prije donošenja Uredbe br. 1367/2014 nije podlijegao TAC-u na razini Unije.

17 Vijeće i Komisija navode da je ICES-ova radna skupina za biologiju i procjenu dubokomorskih ribolovnih resursa, koja se sastala od 4. do 11. travnja 2014., u svojem izvješću iz 2014. (u daljnjem tekstu: izvješće radne skupine ICES-a iz 2014.) navela da je obaviještena o znatnim ulovima grenadira na području Hatton Banka posljednjih godina, u čemu prednjače španjolske koćarice. Prema navodima tih institucija, u tom su izvješću također istaknute znatne razlike između podataka promatrača i službenih španjolskih podataka u vezi s iskrcavanjima tuponosog grenadira, što je dovelo do određene zabrinutosti u vezi s mogućnošću lažnog prijavljivanja različitih vrsta grenadira.

18 O sadržaju izvješća radne skupine ICES-a iz 2014. u rujnu te godine raspravljao je stalni odbor za upravljanje i znanstvena pitanja NEAFC-a. To je tijelo osobito istaknulo da je razina prijavljenog ribolova grenadira u usporedbi s razinom prijavljenog ulova tuponosog grenadira „iznenađujuća”, s obzirom na to da su ulovi grenadira uobičajeno bili manji. Od ICES-a je zatraženo da, koliko je to moguće, dostavi pojašnjenja o tim ribolovima. Osobito je zamoljen da ispita mogućnost postojanja pogrešaka prilikom prijavljivanja ulova odnosno mogućnost postojanja novog i brzorastućeg ribolova grenadira.

19 Usporedno s tim, Unija, koju je zastupala Jedinica C2 Komisijine Glavne uprave za pomorstvo i ribarstvo, u rujnu 2014. saslušala je ICES u vezi s tom problematikom

20 Komisija je 3. listopada 2014. Vijeću predstavila prijedlog uredbe Vijeća o utvrđivanju ribolovnih mogućnosti za ribarska plovila Unije za određene dubokomorske riblje stokove za 2015. i 2016. Komisija je osobito predlagala da se za svako predmetno područje upravljanja utvrdi zajednički TAC za tuponosog grenadira i grenadira. Razina zajedničkih TAC-ova utvrđena je na temelju znanstvenog mišljenja ICES-a o tuponosom grenadiru jer za grenadira takvo mišljenje nije postojalo. Isto tako, nacionalne kvote na koje su raspodijeljeni zajednički TAC-ovi utvrđene su u skladu s načelom relativne stabilnosti ribolovnih aktivnosti, ali samo u odnosu na tuponosog grenadira.

21 ICES je 7. studenoga 2014., na zahtjev NEAFC-a i Unije, podnio znanstveno mišljenje (u daljnjem tekstu: mišljenje ICES-a od 7. studenoga 2014.). Iz tog mišljenja proizlazi da postoji nesigurnost u vezi sa sastavom prijavljenog ulova tuponosog grenadira i grenadira po ribljem stoku. Kad je riječ o raspodjeli i brojnosti tih dviju ribljih vrsta, ICES je upozorio da se one najčešće nalaze u različitim hidrološkim okruženjima, s obzirom na to da grenadir obično obitava u borealnim vodama, koje su hladnije.

22 U mišljenju ICES-a od 7. studenoga 2014. navodi se da su znatni ulovi grenadira prijavljeni u području upravljanja 8X14 i u dijelu područja upravljanja 5B67. Komercijalni ulov tuponosog grenadira opažen u potpodručjima VI. i XII., koja pripadaju spomenutim područjima upravljanja, u prosjeku je za tri reda veličine veći od ulova grenadira. Ipak, ICES je naglasio da postoje znatne razlike, veće od jednog reda veličine, između relativnih omjera tuponosog grenadira i grenadira prijavljenih u službenim iskrcavanjima, s jedne strane, te opaženog ulova i znanstvenih istraživanja provedenih u područjima u kojima se trenutačno lovi grenadir, s druge strane

23 Unatoč tomu, u mišljenju ICES-a od 7. studenoga 2014. navedeno je da dostupni podaci nisu dovoljno uvjerljivi te da je njihov prostorni i vremenski doseg ograničen. ICES je stoga zaključio da je potrebno prikupiti više podataka o ulovu i ribolovnom naporu za grenadira ako NEAFC i Unija žele regulirati taj ribolov.

24 Vijeće je u ponedjeljak, 10. studenoga 2014. raspravljalo o prijedlogu uredbe koji je Komisija predstavila 3. listopada 2014. Na temelju rasprava koje su se odvijale unutar Vijeća, predsjedništvo te institucije, u dogovoru s Komisijom, predložilo je kompromisni tekst prijedloga. Kompromis se u bitnome odnosio na povećanje prvotno utvrđene razine TAC-ova za tuponosog grenadira, na način da se uzme u obzir njihovo proširenje na grenadire.

25 Iz očitovanja Vijeća proizlazi da je u praksi taj dodatak izračunat na temelju prosječnog omjera između iskrcavanja grenadira i iskrcavanja tuponosog grenadira. Tako je, što se tiče područja upravljanja 5B67, a uzimajući u obzir činjenicu da je u znanstvenom mišljenju ICES-a za tuponosog grenadira predložen TAC od 3794 tone i da je procijenjeni godišnji prosjek iskrcavanja grenadira u tom području iznosio 5,7% procijenjenog godišnjeg prosjeka iskrcavanja tuponosog grenadira, količina od 3794 tone povećana za 216 tona (5,7% od 3794 tone), na konačnih 4010 tona. Isti je postupak primijenjen i na područje upravljanja 8X14, u kojem je procijenjeni godišnji prosjek iskrcavanja grenadira iznosio 25,6% procijenjenog godišnjeg prosjeka iskrcavanja tuponosog grenadira.

26 Tako utvrđeni TAC-ovi raspodijeljeni su među predmetnim državama članicama prema ključu raspodjele koji jamči relativnu stabilnost ribolovnih aktivnosti za tuponosog grenadira. Na taj način, kvote Kraljevine Španjolske iznosile su 1,62% i 71,8% zajedničkih TAC-ova utvrđenih za područja upravljanja 5B67 i 8X14.

27 Na temelju tek neznatno izmijenjenog kompromisa predsjedništva, 15. prosinca 2014. postignut je politički dogovor. Potonji su poduprla sva izaslanstva, osim španjolskog i portugalskog, koja su zatražila unošenje svoje izjave u zapisnik Vijeća. Kraljevina Španjolska u toj je izjavi osobito tvrdila da se raspodjelom zajedničkih TAC-ova utvrđenih za tuponosog grenadira i grenadira ne poštuje načelo relativne stabilnosti ribolovnih aktivnosti utemeljeno na povijesnim ulovima svake države članice.

28 Uredba br. 1367/2014 donesena je u obliku koji je proizišao iz spomenutog dogovora te je 20. prosinca 2014. objavljena u Službenom listu Europske unije. Stupila je na snagu sljedećeg dana od dana objave.

Zahtjevi stranaka i postupak pred Sudom

29 Kraljevina Španjolska od Suda zahtijeva da:

— poništi Uredbu br. 1367/2014 i

— naloži Vijeću snošenje troškova.

30 Vijeće od Suda zahtijeva da:

— odbije tužbu u cijelosti;

— naloži Kraljevini Španjolskoj snošenje troškova.

31 Odlukom predsjednika Suda od 1. srpnja 2015. odobrena je intervencija Komisije u potporu zahtjevu Vijeća.

Zahtjevi za ponovno otvaranje usmenog dijela postupka

32 Nakon što je nezavisni odvjetnik iznio svoje mišljenje, Vijeće je 9. rujna 2016. podnijelo zahtjev za ponovno otvaranje usmenog dijela postupka na temelju članka 83. Poslovnika Suda. Dopisom koji je tajništvo Suda zaprimilo istog dana Komisija je postavila sličan zahtjev.

33 U potporu spomenutim zahtjevima navedene institucije u bitnome ističu da tumačenje načela relativne stabilnosti ribolovnih aktivnosti koje je prihvatio nezavisni odvjetnik počiva na argumentima o kojima se među strankama nije raspravljalo.

34 U tom pogledu valja istaknuti da Sud može u svakom trenutku, nakon što sasluša nezavisnog odvjetnika, odrediti ponovno otvaranje usmenog dijela postupka, u skladu s člankom 83. Poslovnika Suda, osobito ako smatra da stvar nije dovoljno razjašnjena ili ako je u predmetu potrebno odlučiti na temelju argumenta o kojem se nije raspravljalo među strankama ili zainteresiranim osobama iz članka 23. Statuta Suda Europske unije.

35 Sud smatra, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetnom slučaju raspolaže svim elementima koji su mu potrebni za odlučivanje o ovoj tužbi i da predmet ne mora ispitivati u svjetlu argumenta o kojem se pred njim nije raspravljalo.

36 Stoga valja odbiti zahtjeve Vijeća i Komisije za ponovno otvaranje usmenog dijela postupka.

O tužbi

37 U prilog tužbi za poništenje Uredbe br. 1367/2014 Kraljevina Španjolska ističe tri tužbena razloga, koji se temelje na tome da je Vijeće, kao prvo, prekoračilo svoju marginu prosudbe i povrijedilo načelo relativne stabilnosti ribolovnih aktivnosti, kao drugo, prekršilo načelo proporcionalnosti i, kao treće, povrijedilo načelo jednakog postupanja.

Prvi tužbeni razlog

Argumentacija stranaka

38 U okviru prvog dijela prvog tužbenog razloga Kraljevina Španjolska prigovara Vijeću da se prilikom utvrđivanja zajedničkih TAC-ova za tuponosog grenadira i grenadira oslonilo na netočne podatke, opravdavajući to činjenicom da bi se ulovi tuponosog grenadira „mogli prijavljivati kao ulovi grenadira”. Kao što to proizlazi iz uvodne izjave 7. Uredbe br. 1367/2014, spomenuta odluka donesena je na temelju znanstvenih mišljenja i nedavnih rasprava u okviru NEAFC-a. Međutim, Kraljevina Španjolska smatra da znanstveno mišljenje NEAFC-a nije bilo uvjerljivo kad je riječ o potrebi utvrđivanja zajedničkih TAC-ova za te dvije vrste grenadira

39 Ona usto navodi da je ICES u svojem mišljenju od 7. studenoga 2014. istaknuo da se ne može očitovati o postojanju ribolova grenadira jer ne postoje naznake o ulovu njegovih različitih vrsta, s obzirom na to da su podaci za 2010. nedostatni za izvođenje bilo kakva zaključka u tom smislu. U mišljenju je također pojašnjeno da postoje znatne razlike između podataka koji se odnose na iskrcavanje ulova grenadira i iskrcavanje ulova tuponosog grenadira. Prema tome, ICES je zaključio da je za utvrđivanje postojanja ribolova grenadira potrebno raspolagati cjelovitijim i detaljnijim informacijama o ulovima i njihovu iskrcavanju. Kraljevina Španjolska smatra da iz tog mišljenja nedvojbeno proizlazi da ne postoje jasni znanstveni podaci koji dopuštaju zaključak o istodobnom postojanju tih dviju vrsta u područjima upravljanja 5B67 i 8X14.

40 Nadalje, prema mišljenju Kraljevine Španjolske, ne može se tvrditi da je bilo nemoguće uzeti u obzir podatke koje je dostavila 28. studenoga 2014. u odgovoru na zahtjev za pružanje informacija jer je politički dogovor o Uredbi br. 1367/2014 postignut 10. studenoga 2014., a ona donesena tek 15. prosinca 2014.

41 Kraljevina Španjolska iz toga zaključuje da je Vijeće prekoračilo marginu prosudbe kojom raspolaže utvrdivši zajedničke TAC-ove za obje vrste, iako znanstveno mišljenje ICES-a jasno upućuje na to da raspoloživi podaci ne potvrđuju njihovo istodobno pojavljivanje u predmetnim područjima upravljanja i mogućnost njihova zajedničkog ulova.

42 U okviru drugog dijela prvog tužbenog razloga Kraljevina Španjolska ističe da ni Vijeće ni Komisija nisu uzeli u obzir povijesne ulove grenadira prilikom određivanja ključa raspodjele zajedničkih TAC-ova utvrđenih za tu vrstu i za tuponosog grenadira. Ona smatra da je nacionalnim kvotama koje su utvrđene u pobijanim odredbama povrijeđeno načelo relativne stabilnosti ribolovnih aktivnosti, prema kojem se u obzir mora uzeti raspodjela povijesnih ulova među flotama svake države članice u vezi sa svakom predmetnom vrstom

43 Kraljevina Španjolska smatra da bi zajedničke ribolovne kvote koje su joj dodijeljene za tuponosog grenadira i grenadira trebale biti više, s obzirom na to da je njezina flota imala znatan udio u ulovu grenadira u razdoblju od 2009. do 2013. godine. Navodi da šteta koju je njezina flota pretrpjela zbog navodne povrede načela relativne stabilnosti ribolovnih aktivnosti iznosi 346 926 eura.

44 Ni Vijeće ni Komisija nisu osporili činjenicu da prilikom utvrđivanja spornih zajedničkih TAC-ova nisu uzeti u obzir povijesni ulovi grenadira. Naime, nije sporno da su se zajednički TAC-ovi državama članicama dodijelili prema ključu raspodjele koji je odražavao relativnu stabilnost ribolovnih aktivnosti samo za tuponosog grenadira.

45 Vijeće i Komisija smatraju da prvi tužbeni razlog treba odbiti kao neosnovan.

Ocjena Suda

46 Kada je, kao prvo, riječ o navodnom prekoračenju margine prosudbe kojom raspolaže Vijeće, prije svega valja podsjetiti da ono prilikom utvrđivanja TAC-ova i raspodjele ribolovnih mogućnosti među državama članicama treba ocijeniti složeno gospodarsko stanje, za što raspolaže širokim diskrecijskim prostorom. U takvim okolnostima diskrecijsko pravo Vijeća ne odnosi se isključivo na prirodu i doseg odredaba koje treba donijeti, nego u određenoj mjeri i na utvrđivanje osnovnih podataka. Kada nadzire izvršavanje takve nadležnosti, sud se treba ograničiti na provjeru je li pritom došlo do očite pogreške ili zlouporabe ovlasti odnosno je li dotično tijelo očito prekoračilo granice svojih diskrecijskih ovlasti (vidjeti u tom smislu presude od 19. veljače 1998., NIFPO i Northern Ireland Fishermen's Federation, C-4/96, EU:C:1998:67, t. 41. i 42.; od 5. listopada 1999., Španjolska/Vijeće, C-179/95, EU:C:1999:476, t. 29. i od 9. rujna 2004., Španjolska/Komisija, C-304/01, EU:C:2004:495, t. 23.)

47 Nadalje, iz članka 2. stavka 2. Uredbe o ZRP-u proizlazi da u području upravljanja ribarstvom treba primjenjivati „predostrožni pristup".

48 Prema definiciji iz članka 4. stavka 1. točke 8. spomenute uredbe, navedeni pristup podrazumijeva to da izostanak adekvatne znanstvene informacije ne bi trebao opravdati nepoduzimanje ili odgađanje mjera upravljanja namijenjenih očuvanju ciljanih vrsta, povezanih ili ovisnih vrsta i neciljanih vrsta i njihova okoliša.

49 Naposljetku, kao što je to nezavisni odvjetnik istaknuo u točkama 54. i 55. svojeg mišljenja, članak 6. stavak 2. navedene uredbe ograničava se na propisivanje obveze „uzimanja u obzir" raspoloživih znanstvenih, tehničkih i gospodarskih mišljenja prilikom donošenja mjera očuvanja, ali ne sprečava zakonodavca Unije da takve mjere donese u uvjetima nepostojanja uvjerljivih znanstvenih, tehničkih i gospodarskih mišljenja.

50 K tome, Sud je u pogledu slične obveze koja proizlazi iz Uredbe Vijeća (EEZ) br. 170/83 od 25. siječnja 1983. o uspostavi sustava Zajednice za očuvanje i gospodarenje ribolovnim resursima (SL 1983., L 24, str. 1.) već ocijenio da mjere očuvanja ribolovnih resursa ne moraju biti u potpunosti sukladne sa znanstvenim mišljenjima i da neuvjerljivost potonjih ne može spriječiti Vijeće da donosi mjere koje smatra nužnima za ostvarivanje ciljeva ZRP-a (vidjeti po analogiji presudu od 24. studenoga 1993., Mondiet, C-405/92, EU:C:1993:906, t. 31.).

51 Iz navedenog slijedi da je Vijeće u predmetnom slučaju, s jedne strane, ovlašteno donijeti zajedničke TAC-ove za tuponosog grenadira i grenadira čak i ako ne postoje „uvjerljivi" znanstveni podaci o postojanju i ulovu tih dviju ribljih vrsta u predmetnim područjima upravljanja, ako ocijeni da je ta mjera primjerena za očuvanje populacije tuponosog grenadira.

52 S druge strane, budući da se u izvješću radne skupine ICES-a iz 2014. i mišljenju ICES-a od 7. studenoga 2014. spominju prijave ulova grenadira u predmetnim područjima upravljanja čiji broj dovodi u sumnju njihovu vjerodostojnost, s obzirom na to da su ulovi tuponosog grenadira vjerojatno prijavljivani kao ulovi grenadira, i da bi takva okolnost mogla u znatnoj mjeri ugroziti koristan učinak utvrđenih TAC-ova za tuponosog grenadira, uzimajući u obzir činjenicu da se dvije vrste ne mogu razlikovati nakon što im se ukloni glava i zamrznu se, Vijeće je donošenje mjere kojom bi se spriječila takva opasnost moglo ocijeniti nužnim.

53 U tim okolnostima ne može se smatrati da je Vijeće prekoračilo granice svojih diskrecijskih ovlasti kada je utvrdilo zajedničke TAC-ove za tuponosog grenadira i grenadira.

54 Prvi dio prvog tužbenog razloga stoga treba odbiti kao neosnovan.

55 Kada je, kao drugo, riječ o navodnoj povredi načela relativne stabilnosti ribolovnih aktivnosti, valja podsjetiti na to da se u članku 16. Uredbe o ZRP-u pojašnjava da „ribolovne mogućnosti dodijeljene državama članicama osiguravaju relativnu stabilnost ribolovnih aktivnosti svake države članice za svaki riblji stok ili ribarstvo". Ta odredba također propisuje da se „interesi svake države članice uzimaju [...] [u] obzir prilikom dodjele novih ribolovnih mogućnosti.

56 Nadalje, iz uvodnih izjava 35. i 36. spomenute uredbe proizlazi da je, osobito uzimajući u obzir ovisnost pojedinih priobalnih zajednica o ribolovu, nužno osigurati relativnu stabilnost ribolovnih aktivnosti dodjeljivanjem ribolovnih mogućnosti državama članicama na temelju predvidivog udjela u stokovima za svaku državu članicu, ne zaboravljajući pritom da bi ta stabilnost trebala „zaštititi i uzeti u obzir posebne potrebe u područjima u kojima su lokalne zajednice posebno ovisne o ribarstvu i srodnim djelatnostima".

57 Iz navedenog proizlazi da je svrha sustava nacionalnih kvota svakoj državi članici osigurati pravičan udio u zajedničkom TAC-u, određen ponajprije na temelju ulova od kojeg su prije uspostavljanja sustava kvota koristi imale tradicionalne ribolovne aktivnosti, lokalno stanovništvo ovisno o ribarstvu i s tim povezane industrije dotične države članice (vidjeti u tom smislu presudu od 14. prosinca 1989., Agegate, C-3/87, EU:C:1989:650, t. 24.).

58 U svjetlu iznesenih razmatranja i činjenice da Unijin zakonodavac raspolaže širokom marginom prosudbe pri odabiru prirode i dosega odredaba koje treba donijeti, valja ispitati je li Vijeće, ne uzevši u obzir povijesne ulove grenadira koje je prijavila Kraljevina Španjolska prilikom određivanja kvota za svaku državu članicu, nakon što su utvrđeni zajednički TAC-ovi za tu vrstu i za tuponosog grenadira, povrijedilo načelo relativne stabilnosti ribolovnih aktivnosti.

59 U tom je pogledu važno napomenuti da se ovaj predmet na više načina razlikuje od drugih predmeta o kojima je Sud prethodno odlučivao u području ZRP-a. Prije svega, dvije riblje vrste o kojima je riječ ne mogu se razlikovati golim okom nakon što im se ukloni glava i zamrznu se. Nadalje, u znanstvenim mišljenjima kojima raspolaže zakonodavac Unije navodi se mogućnost da se prijave pojačanog ulova

grenadira, koje uglavnom potječu iz jedne države članice, Kraljevine Španjolske, u stvarnosti odnose na ulov tuponosog grenadira koji je pogrešno prijavljivan kao ulov grenadira. Naposljetku, Vijeće nije utvrdilo nove TAC-ove za grenadira i, prema tome, nije raspodjeljivalo nove ribolovne mogućnosti, nego se ograničilo na to da utvrdi, i to samo za 2015. i 2016. godinu, zajedničke TAC-ove za obje predmetne vrste.

60 Prema tome, u ovom slučaju Vijeće je odlučilo da neće raspodjeljivati kvote na način na koji je to zatražila Kraljevina Španjolska jer bi uzimanje u obzir prijava ulova grenadira koje je podnijela ta država članica u svrhu izračuna predmetnih kvota imalo za posljedicu stvaranje trajne prednosti za jednu državu članicu čije bi prijave ulova, prema znanstvenim mišljenjima, mogle biti pogrešne. Suprotno tomu, držeći se prihvaćenog pristupa koji se sastoji u tome da se prilikom izračuna nacionalnih kvota u početku ne uzimaju u obzir prijave ulova, Vijeće je odbilo ponuditi jamstva koja bi mogla rezultirati legitimnim očekivanjima u tom smislu, zadržavajući mogućnost da, nakon provjere informacija o prijavama ulova i primitka uvjerljivih znanstvenih mišljenja, utvrdi kvote koje se temelje na provjerenim podacima i koje se stoga mogu smatrati pravičnima.

61 Taj zaključak nije doveden u pitanje argumentom Kraljevine Španjolske prema kojem je Vijeće, s obzirom na to da je prilikom utvrđivanja zajedničkih TAC-ova za obje vrste uzelo u obzir prijave ulova grenadira, trebalo voditi računa o povijesnim ulovima koje je ona prijavila s obzirom, s jedne strane, na sumnje u vjerodostojnost prijava ulova predmetnih ribljih vrsta iskazane u znanstvenim mišljenjima iz točke 52. ove presude i, s druge strane, na široku marginu prosudbe kojom u području ZRP-a raspolaže Unijin zakonodavac.

62 Prema tome, u predmetnom slučaju Vijeću se ne može prigovoriti da je povrijedilo načelo relativne stabilnosti ribolovnih aktivnosti.

63 S obzirom na prethodno navedeno, drugi dio prvog tužbenog razloga također treba odbiti kao neosnovan.

64 Stoga valja u cijelosti odbiti prvi tužbeni razlog.

Drugi tužbeni razlog

Argumentacija stranaka

65 Kraljevina Španjolska prigovara Vijeću da je povrijedilo načelo proporcionalnosti kada je u Uredbi br. 1367/2014 utvrdilo zajedničke TAC-ove za tuponosog grenadira i grenadira u područjima 5B67 i 8X14.

66 Ona najprije navodi da predmetna mjera nije primjerena jer prilikom utvrđivanja zajedničkih TAC-ova za tuponosog grenadira i grenadira nije poštovano načelo relativne stabilnosti ribolovnih aktivnosti kada je riječ o njezinim povijesnim ulovima grenadira iz prethodnih godina.

67 Nadalje, Kraljevina Španjolska smatra da utvrđivanje zajedničkih TAC-ova za obje vrste grenadira nije bilo nužno jer je bilo moguće uzeti u obzir njezine povijesne ulove grenadira i na taj način donijeti mjeru koja bi manje štetila njezinim interesima.

68 Naposljetku, ona predmetnu mjeru smatra neproporcionalnom jer počiva na pretpostavci da su znatni ulovi tuponosog grenadira mogli biti pogrešno prijavljeni kao ulovi grenadira. Međutim, ta hipoteza, prema mišljenju Kraljevine Španjolske, nije znanstveno provjerena i bilo bi neproporcionalno prihvatiti je, imajući u vidu štetu koja je nanesena interesima Kraljevine Španjolske time što nisu uzeti u obzir njezini povijesni ulovi grenadira prilikom utvrđivanja zajedničkih TAC-ova za obje vrste.

69 Spomenuta država članica usto pojašnjava da joj je šteta nanesena ne toliko utvrđivanjem zajedničkih TAC-ova za tuponosog grenadira i grenadira koliko okolnošću da Vijeće prilikom tog utvrđivanja nije uzelo u obzir povijesne ulove grenadira.

70 Vijeće i Komisija smatraju da taj tužbeni razlog treba odbiti kao neosnovan.

Ocjena Suda

71 U tom pogledu potrebno je podsjetiti da načelo proporcionalnosti kao jedno od općih načela prava Unije zahtijeva da akti njezinih institucija ne prelaze granice koje su primjerene i nužne za ostvarenje opravdanih ciljeva kojima teži predmetna uredba, pri čemu je, kad je moguće odabrati između više podobnih mjera, potrebno odabrati onu koja je najmanje ograničavajuća i čiji nedostaci ne smiju biti nerazmjerni ciljevima kojima se teži (vidjeti osobito presudu od 14. studenoga 2013., SFIR i dr., C-187/12 do C-189/12, EU:C:2013:737, t. 42. i navedenu sudsku praksu).

72 Kada je, s druge strane, riječ o sudskoj kontroli načina provedbe takvog načela, prema ustaljenoj sudskoj praksi, s obzirom na širok diskrecijski prostor kojim na području zajedničke ribarstvene politike raspolaže zakonodavac Europske unije, samo očito neprimjeren karakter mjere određene u tom području u odnosu na cilj koji nadležna institucija želi postići može utjecati na zakonitost takve mjere. Prema tome, pitanje nije je li mjera koju je usvojio zakonodavac bila jedina ili najbolja moguća, nego je li ona bila očito neprimjerena (vidjeti, kada je riječ o zajedničkoj poljoprivrednoj politici, presudu od 14. studenoga 2013., SFIR i dr., C-187/12 do C-189/12, EU:C:2013:737, t. 43. i navedenu sudsku praksu).

73 Kada je riječ o proporcionalnosti propisa o kojem je riječ u ovom predmetu, treba napomenuti da bi, kao što to proizlazi iz točaka 59. i 60. ove presude, uzimanje u obzir povijesnih ulova grenadira Kraljevine Španjolske prilikom utvrđivanja zajedničkih TAC-ova za tuponosog grenadira i grenadira imalo za posljedicu upravo to da bi se spomenutoj državi članici kvote dodijelile na temelju prijava ulova za koje je Vijeće, oslanjajući se na znanstvena mišljenja, moglo smatrati da su vjerojatno pogrešne.

74 Budući da je Vijeće namjeravalo, s jedne strane, zaštititi tuponosog grenadira od prekomjernog izlova i, s druge strane, zadržati mogućnost da, nakon provjere informacija o prijavama ulova i primitka uvjerljivih znanstvenih mišljenja, utvrdi TAC-ove i kvote koji se temelje na provjerenim i vjerodostojnim podacima, njegova odluka da prilikom utvrđivanja zajedničkih TAC-ova za tuponosog grenadira i grenadira ne uzme u obzir prijave ulova grenadira koje je podnijela Kraljevina Španjolska ne može se smatrati očito neprimjerenom.

75 Valja dodati da Kraljevina Španjolska u svakom slučaju nije dokazala da bi se mjerom koja manje šteti njezinim interesima također ostvarili ciljevi Vijeća.

76 Stoga drugi tužbeni razlog treba odbiti kao neosnovan.

Treći tužbeni/ razlog

Argumentacija stranaka

77 U okviru trećeg tužbenog razloga Kraljevina Španjolska prigovara Vijeću da je povrijedilo načelo jednakog postupanja jednostrano utvrdivši zajedničke TAC-ove koji obuhvaćaju tuponosog grenadira i grenadira, unatoč tomu što su Unijine institucije u usporedivim predmetima ili poštovale načelo

relativne stabilnosti ribolovnih aktivnosti – pa su prilikom utvrđivanja TAC-ova u obzir uzimale kvote povijesnih ulova država članica – ili nisu utvrđivale zajedničke TAC-ove ako bi se tomu protivila neka od država članica.

78 Naime, najprije je tijekom 2011. godine, nakon rasprava o uključivanju jedne nove vrste – pridnene škarpine – u TAC koji obuhvaća škarpinu, Komisija uzela u obzir navode Savezne Republike Njemačke i Republike Estonije u pogledu utvrđivanja TAC-a za pridnenu škarpinu. Nakon toga navedena je institucija, namjeravajući od 2012. godine utvrditi TAC za brancina, suočena s otporom nekih država članica, među kojima Irske, navela da će se utvrđivanje TAC-a za tu vrstu provesti vodeći računa o povijesnim ulovima svake države članice, u skladu s načelom relativne stabilnosti ribolovnih aktivnosti, i prepustila državama članicama da slobodno pregovaraju o sporazumu koji bi svima bio prihvatljiv. Naposljetku, također u svrhu postizanja konsenzusa, Komisija već nekoliko godina potiče Kraljevinu Španjolsku i Portugalsku Republiku da, kada je riječ o srdeli, sklope sporazum u svrhu utvrđivanja TAC-a kojim bi se poštovalo načelo relativne stabilnosti ribolovnih aktivnosti.

79 Vijeće i Komisija smatraju da treći tužbeni razlog treba odbiti kao neosnovan.

Ocjena Suda

80 Kada je riječ o načelu jednakog postupanja, valja podsjetiti da, prema ustaljenoj sudskoj praksi, članak 40. stavak 2. drugi podstavak UFEU-a, u vezi s njegovim člankom 38. stavkom 1. drugim podstavkom, koji propisuje zabranu svake diskriminacije u području zajedničke poljoprivredne i ribarstvene politike, nije ništa drugo nego specifičan izraz općeg načela jednakosti koji zahtijeva da se u usporedivim situacijama ne postupa na različit način i da se u različitim situacijama ne postupa na jednak način, osim ako je takvo postupanje objektivno opravdano (vidjeti u tom smislu presudu od 14. studenoga 2013., SFIR i dr., C-187/12 do C-189/12, EU:C:2013:737, t. 48. i navedenu sudsku praksu).

81 U predmetnom slučaju valja podsjetiti na to da je utvrđivanje zajedničkih TAC-ova za tuponosog grenadira i grenadira i neuzimanje u obzir povijesnih ulova grenadira koje je prijavila Kraljevina Španjolska, prema mišljenju Vijeća, bilo nužno za osiguravanje djelotvorne zaštite grenadira u situaciji koja je vrlo konkretna, kao što to proizlazi iz točke 59. ove presude.

82 Kraljevina Španjolska ne nudi nijedan element na temelju kojeg bi bilo moguće zaključiti da su okolnosti predmeta koje kao primjer navodi u svojem trećem tužbenom razlogu istovjetne ili slične onima navedenima u prethodnoj točki ove presude. Konkretno, Kraljevina Španjolska nije dokazala da u predmetima na koje je uputila radi usporedbe postoji vjerojatnost znatnih pogrešaka prilikom prijavljivanja ulova vrste obuhvaćene TAC-om koja bi se tijekom iskrcavanja ulova mogla zamijeniti s drugom vrstom koja njime nije obuhvaćena.

83 Stoga treći tužbeni razlog također treba odbiti kao neosnovan.

84 Budući da nije prihvaćen nijedan tužbeni razlog koji je istaknula, tužbu Kraljevine Španjolske valja odbiti u cijelosti.

Troškovi

85 Sukladno članku 138. stavku 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da Kraljevina Španjolska nije uspjela u postupku i da je Vijeće zatražilo da joj se naloži snošenje troškova, tom zahtjevu valja udovoljiti. Sukladno članku 140. stavku 1. Poslovnika, Komisija, koja je intervenirala u potporu zahtjevu Vijeća, snosi vlastite troškove.

Slijedom navedenoga, Sud (peto vijeće) proglašava i presuđuje:

1. Tužba se odbija.

2. Kraljevini Španjolskoj nalaže se snošenje troškova.

3. Europska komisija snosi vlastite troškove.

Potpisi